

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

№ 18

12 Ιουνη '78
τιμή 7 δραχ.

Εκτύπησε το Γ. Γαύνου από το 'Αντί και το Βήμα.

ΓΑΡΕΛΑΒΕ ΧΑΟΣ

ΕΚΑΝΕ ΚΡΑΤΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΟΧΙ ΘΥΣΙΕΣ για χαρη της καραμανλικης διπλωματιας

Τό ταξίδι του Καραμανλή στην Αμερική προβλήθηκε από την τηλεόραση και τις εφημερίδες σαν μια μάχη του πρωθυπουργού για τα "δικαια της Ελλάδας". Ο Καραμανλής στο λόγο των λεόντων εί- ναι ένας χαρακτηριστικός τί- τλος που συνοψίζει τον τό- νο που δόθηκε από τις εφημε- ρίδες. Ο φιλοκυβερνητικός τύ- πος φυσικά πρόβαλε τον Καρα- μανλή σαν νικητή αυτής της διπλωματικής μάχης, όπου μό- νος έναντι όλων κατάφερε να δώσει μαθήματα πολιτικής στον Βόντ, άποστόμωσε τον Έ- τσεβίτ και Έτρινξε τα δόν- τια" στον Σμιτ και στον Κά- ρτερ. Αλλά και οι εφημερί- δες της αντιπολίτευσης ούτε στιγμή δεν στάθηκαν στους στόχους της πρωθυπουργικής διπλωματίας (που θεωρήθηκαν κοινά άποδεκτοί) και περιω- ρίστηκαν σε συμβουλευτική κριτική για καλλύτερους χει- ρισμούς. Ιδιαίτερα η "Αυγή" και ο "Ριζοσπάστης" ύπογραμ- μισαν τό γεγονός ότι στη συ- νάντηση Κάρτερ-Καραμανλή ση- μειώθηκε "διάσταση άπόψεων" και έπρεξαν να προσφέρουν στην κυβέρνηση στηρίγματα έ- σωτερικά και διεθνή (βλέπε κύρια άρθρα της Κυριακής 4- 6)

Ποιά είναι όμως η πρα- γματικότητα πίσω από όλας τές τις ιστορίες που παρου- σιάζουν τον Καραμανλή σαν ύ- περασπιστή των "έθνικων συμ- φερόντων"; Τι είδους "μάχη" έδωσε ο Καραμανλής στην Ού- άσιγκτον και για ποιόν;

Η φετεινή άνοξιότατη σύνοδος του ΝΑΤΟ έγινε μέσα σε κλίμα πολεμικών κραυγών. Κάτω από την κλαγγή των δι- πλων της "άνθρωπιστικής" επέ- μβασης στα όρυχα του Κο- γκό, οι συνεταιροί του δυτι- κού στρατόπεδου διακήρυξαν την άπόφασή τους να έντει- νουν τον συναγωνισμό των έ- ξοπλισμών με τό άνατολικό στρατόπεδο, να δυναμώσουν τη συνοχή του ΝΑΤΟ και να "προ- στατέψουν τον ελεύθερο κόσ- μο" και στην Αφρική. Οι άπο- φάσεις αυτές δείχνουν πολύ

παραστατικά μέσα σε ποιά πλαίσιο αντιμετώπιζουν την κατάσταση της περιβόητης Νο- τιοανατολικής πτέρυγας του ΝΑΤΟ όλες οι νατοϊκές κυβερ- νήσεις, ανάμεσά τους και η έλληνική και η τουρκική.

Η ένύσχυση της Ν.Απτε- ρυγας με την έκδοση επιστο- ρής της Ελλάδας στο στρα- τωτικό σκέλος, την άρση του εμπάργκο, την ύπογραφή έλλη- νοτουρκικής συμφωνίας γιατό μοίρασμα του Αίγαίου και τη νομιμοποίηση της μοιρασής της Κύπρου - όλα αυτά άποτε- λουν κοινή επίδωξη όλων των νατοϊκών κυβερνήσεων και της κυβέρνησης Καραμανλή.

Ας δούμε τές θέσεις της ελληνικής κυβέρνησης: Για τές σχέσεις της Ελλά- δας με τό ΝΑΤΟ: Σε συνέντευ- ξή του στους "Τάιμς της Νέ- ας Υόρκης" την πρώτη μέρα του ταξιδιού στην Αμερική ο Καραμανλής δήλωσε άπερύ- φραστα ότι η "άποχώρηση" ά- πό τό στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ τό 1974 έγινε για να έκ- τονωθεί η λαϊκή άγανάκτηση. Σήμερα η κυβέρνησή του βιά- ζεται να έπιστρέψει έπίσημα στο στρατιωτικό σκέλος κάνο- ντας άγώνα δρόμου με την Του- ρκία για τό ποίος θά έξασφα- λήσει τον "έπιχειρησιακό έ- λεγχο" του Αίγαίου για λογα- ριασμό του ΝΑΤΟ. Και βέβαια, μέχρι την έκδοση επιστο- ρής, συμμετέχει όχι μόνο στις άσκήσεις ρουτίνας για την ά- στυνόμευση της Μεσογείου (ό- πως η "Ντόν Παρδάλ") αλλά και στις έκτακτες έξορμή- σεις: η ελληνική άεροπορία βρισκόταν σε έτοιμότητα για να βοηθήσει στη "διώωση των λευκών" του Κολβέτι.

Για τό εμπάργκο: Η κυβέρνη- ση Καραμανλή συμφώνησε με τό άνακρινωθέν του ΝΑΤΟ που ύπογραμμίζει την άνάγκη να μην ύπάρχουν περιορισμοί στη άποστολή όπλων ανάμεσα στα μέλη του ΝΑΤΟ για χάρη του καλλύτερου έξοπλισμού της συμμαχίας. Με άλλα λόγια συ- φώνησε ότι μέρος της άποκα- τάστασης της Ν.Α πτέρυγας του ΝΑΤΟ είναι και η άρση

του εμπάργκο, μόνο που ζητά να προηγηθεί τό κλείσιμο του Κυπριακού, έλπίζοντας ότι μ' αυτό τον τρόπο οι άμερι- κάνοι θά πιέσουν την Τουρ- κία για καλλύτερες προτά- σεις στο Κυπριακό.

Για τό Κυπριακό: Τόσο η έλλη- νική όσο και η κυπριακή κυ- βέρνηση έχουν δεχτεί σε "λύ- ση" την διζωνική όμοσπονδία δηλαδή τη μονιμοποίηση του χωρισμού της Κύπρου σε δύο κομμάτια. Η "λύση" αυτή βο- λευέτους ύπερραλιστές για τό τους διενκολώνει να κατα- πιέζουν τους κύπριους έργα- ζόμενους διασπώντας τους σε δύο αντίπαλες κοινότητες. Με- σα σ' αυτό τό πλαίσιο που έξ- υπηρετεί τον ύπερραλισμό, οι δύο κυβερνήσεις προσπα- θούν να πείσουν τους συνε- ταιρούς του ΝΑΤΟ να περιωρί- σουν τό τουρκικό μερίδιο έ- δαφικά και συνταγματικά σε "λογικές διαστάσεις". Οι τε- λευτάτες τουρκικές προτάσεις νομιμοποιούν τον χωρισμό ό- πως είναι σήμερα. Η "μάχη" του Καραμανλή για να μετακι- νηθεί η διαχωριστική γραμμή μερικά χιλιόμετρα δέ έπεισε τό ΝΑΤΟ.

Για τό Αίγαίο: Η νέα συνάν- τηση Καραμανλή Έτσεβίτ δρι- σε ξανά έλληνοτουρκικές συ- νομιλίες για τό μοίρασμα της ύφαλοκρηίδας και του έναέ- ριου χώρου. Ο (όχι και τόσο) κρυφός διατητής σ' αυτό τό διάλογο είναι τό ΝΑΤΟ, άφου και οι δύο κυβερνήσεις διεκ- δικούν για τον έαυτο τουστί- ρόλο του έγγυητή του νατοϊ- κού έλεγχου στο Αίγαίο, έλπί- ζοντας να έξασφαλίσουν σαν αντίλλαγμα τό καλύτερο μερί- διο. Πίσω από τές μεγαλόστο- μες διακηρύξεις για "διεθ- νές δικαιο" "έθνικά δικαιώ- ματα" κλπ, τα πραγματικά έ- πιχειρήματα σ' αυτό τό παρα- σκηνιακό παζάρεμα είναι αν- οι βάσεις στην Κρήτη έχουνε μεγαλύτερη στρατηγική σημα- σία για τους άμερικάνους ά- πό τές βάσεις στην Τουρκία, αν η Αθήνα είναι πιο σημα- ντικός συνεταιρός άπ' την Άγκυρα.

Μέσα σ' αυτό τό γαϊτανά- κι τς σχέσεις έχουν οι "μάχη" του Καραμανλή για τα συμφέ- ροντα των έργαζόμενων;

Η ένύσχυση του ΝΑΤΟ, η έλληνική συμμετοχή στην ά- στυνόμευση της Μεσογείου και της Αφρικής, η άδηση των έ- ξοπλισμών, ο άγώνας δρόμου με την Τουρκία για την προσφο- ρά ύπηρεσιών στους ύπερρα- λιστές, όλα αυτά έξυπηρετούν τους έξοπλιστές που θέλουν

ΕΙΜΑΙ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΙ ΜΟΥ ΘΑ ΚΑΑΝΩ... ΚΑΙ ΘΑ ΡΙΞΩ ΚΑΙ ΜΙΑ ΣΦΑΙΡΑ ΠΑΡΑΠΑΑΝΩ...
- κατώ η κυβερνητική τρομοκρατία
- να αφοπλιστούν οι αστυνομικοί
- λευτερια στους πολιτικούς κρατούμενους

σελ. 2-3

σ' αυτό το φύλλο
η επιθεση του κρατικού
συνδικαλισμού
η επεμβαση στο Ζαϊρ **σελ. 4-5**
οι εκλογες στους καπνεργατες **σελ. 6**
σελ. 7

την προστασία των νατοϊκών στόλων, τους τραπέζιες που θέλουν τα ευρωπαϊκά και άμε- ρικάνικα όάνεια, τους βιομηχ- ανους και τς τεχνικές έ- ταιρείες που έξορμούν στις άγορές της Μέσης Ανατο- λης και της Αφρικής, τς βιομηχανίες που δένονται με τς στρατιωτικές παραγγελίες. Αντίθετα για τους έργατες και τους άγρότες η διπλωμα- τία του Καραμανλή σημαίνει μεγαλύτερη βάρη και θυσίες: πιο σκληρή λιτότητα για χάρη των πολεμικών δαπανών, πιο βαρύνουσα έπιβάρυνση της έθνικης ανεξαρτησίας που έχει λάθος ταχτική (είναι... μονόπλευρα προσκολλημένη στη άύση) και προσφέρονται να την ύποστηρίξουν αν βελ- τώσει κάπως την ταχτική της. Ιδιαίτερα μετά την έπίσκε- ψη του σοβιετικού αντιπρόσω- που Τσερνένκο στον Καραμα- νλή και τη διαφώνια Καραμα- νλή-Κάρτερ για τό εμπάργκο, τα δύο ΚΚΕ αντιμετώπιζονε τον Καραμανλή σχεδόν σαν ά- ντιύπερραλιστή ήγέτη.

Τό ΚΚΕσ (Αυγή 4-6) άνη- σκεται ότι οι άμερικάνοι θά άνατρέψουν τον Καραμανλή έ- κειδή κρήτησε "αυτοούπη έ- θνική στάση" και καλεεί την κυβέρνηση να άναζητήσει στη ρίγματα παντοφ χωρίς προκα- τλήσεις. Η ύποστήριξη του ΚΚΕσ βέβαια είναι "αυτοού- πη".

Τό ΚΚΕ έλικρινεί τήνκυ βέρνηση γιατί "δέν έχμετα -

λεύτηκε ούτε για λόγους ταχ- τικής τη συμπαράσταση της Σο- βιετικής Ένωσης" ("Ρ" 4-6) και ύπενηθύριζε ότι η ΕΣΣΑ "δέν έβαλε ούτε βάζει σαν ό- ρο μια ριζική, μη θεαματική στροφή της πολιτικής της Α θήνας" ("Ρ" 28-5). Η Έδρα η ΕΣΣΑ φρόντισε να έπιβεβαιώ- σει ότι είναι πρόθυμη να συ- νεργαστεί άκόμα και με τό ΜΑΤ του κυρίου Μάτλου στέλ- νοντας τον ύφυπουργό κύριο Σουζμίλιν να ανταλλάξει έμ- πειρώς σε θέματα καταστολής της... τρομοκρατίας.

Μιά τέτοια έπίδωξη "καλής διάθεσης" πρέπει να έπεισε άκόμα και τους πιο σκληρούς ύπουργούς του Καραμανλή πό- σο άδικαιολόγητα έπιμένουνε να είναι "μονόπλευρα προσκο- λημένοι στη άύση".

Μετά άπ' αυτά τό ΚΚΕ φρόντι- σε να θυμίσει ότι διαθέτει διεθνεύς δεσμούς που άποτε- λουν "έθνικό κεφάλαιο" και "προσφέρονται για αξιοποίηση" ("Ρ" 28-5) δείχνοντας έ-τσι πως έννοει τον "προλετα- ριακό διεθνισμό": στην ύπη- ρεσία της καραμανλικής διπ- λωματίας άρκεεί να συνεργά- ται με τη σοβιετική.

Οι έργαζόμενοι δέν έ- χουν τίποτα να κερδίσουν ά- πό την ύποστήριξη που δένου- τά κόμματα της αντιπολίτευ- σης στην κυβέρνηση - αντίθε- τα έχουν πολλά να χάσουν. Αύτες τς μέρες άπέναντί στα καλέσματα για "έθνική ένση- τα και κοινωνική συσκέρωση λόγω των κρισμών περιστάσε- ων" οι άγωνιστές έργατες, ά- γρότες, νεολάοι πρέπει να δυναμώσουν την πλή ένάντια στην κυβέρνηση Καραμανλή: -- Ένάντια στην πολιτική της λιτότητας -- Ένάντια στην κυβερνητι- κή τρομοκρατία. -- Ένάντια στην έπιστροφή στο ΝΑΤΟ και την ένταξη στη ΕΟΚ.

Έναντι της νέας επίθεσης του κρατικού "συνδικαλισμού"

Πάλη για την εργατική δημοκρατία στα συνδικάτα

Η ΓΣΕΕ προετοιμάζεται για το φθινόπωρο. Το τελευταίο κύμα των απεργιών προσωρινά κοπάει για το καλοκαίρι. Οι υποσχέσεις κυβέρνησης και εργοδοσίας τού φθινοπωρινού ξεφουσκώνουν και οι απεργίες θα εξαφανιστούν. Έτσι η ΓΣΕΕ προσπαθεί να μην μπορεί από την μεριά της να βάλει φραγμούς στην τήν εξέλιξη. Τόσο αυτή όσο και οι διάφορες "Ομοσπονδίες και εργατικά κέντρα που ελέγχει βάζουν σαν κατεύθυνση για τους καλοκαιρινούς μήνες να ξεκαθαρίσουν με τα σωματεία που δεν ταυτίζονται με την κυβέρνηση και την πολιτική της.

Αυτό κάνουν που βγαίνει καθαρά σαν τακτική από μεριά κυβέρνησης και ΓΣΕΕ δεν είναι, τουλάχιστον προς το παρόν, ότι θέλουν να διώξουν τους ρεφορμιστές τελείως από ΓΣΕΕ, "Ομοσπονδίες και ΕΚ.Α.Υ.Τ. που θέλει να πετύχει η κυβέρνηση είναι και σ' αυτό το μέτωπο, όπως και στα άλλα, να καταφέρει η καθοδήγηση να είναι δική της. Να μην δημιουργούνται δηλαδή προβλήματα στο συνδικαλιστικό μέτωπο, όπως έχει καταφέρει να μην της δημιουργούνται άλλοι, τουλάχιστον από τα κόμματα της αντιπολίτευσης, (τρομοκρατική πολιτική, Κυριακιά, ΝΑΤΟ κλπ).

Πάνω σ' αυτή την τακτική, άλλωστε, υπάρχουν και οι πολύ συζητημένες δύο τάσεις ανάμεσα στους κρατικούς εργάτες: από την μία αδιάφορη πιστεύει ότι καλύτερα να προχωρήσει με έκκρηκτικές που έχουν άριστη άκμα και υπάρχουν: "Μπορεί δηλαδή να κτυπήσει άκμα και αποφασιστικά το συνδικαλιστικό κίνημα σε επίπεδο πρωτοβάθμια σωματείου.

Για να το πετύχει χρησιμοποιεί την εξής τακτική: Από την μία να βάλει άκμα μεγαλύτερη πίεση στους ρεφορμιστές που ελέγχουν την πλειοψηφία αυτών των σωματείων, να σταματήσουν κάθε πρωτοβουλία που έστω και τυπικά συγκροτείται με την κυβερνητική πολιτική. Από την άλλη να δημιουργήσει ένα δικό της συνδικαλιστικό κίνημα στο έδαφος του συνδικαλιστικού κινήματος που ελέγχεται μόνο από δευτεροβάθμια και στη ΓΣΕΕ αλλά θα επεκταθεί και

στα πρωτοβάθμια. Έλκυσουν προς τους διάφορους αντιρροπούμενους και μάλιστα επίσημα αναγνωρισμένους, σε αντιπαράθεση με τα διαγραμμένα ή τα μη εγγραμμένα, θα μπορούσαν να μεγαλώσουν την σύγχυση και να αποκοινηθούν εύκολα τρομοκρατία στους διάφορους αγώνες. Συγχρόνως ή θα ταυριάζει και πλο πλειοψηφία πλάσιους ρεφορμιστές σχέση με τους διάφορους συμβιβασμούς.

Αυτό κάνουν που βγαίνει καθαρά σαν τακτική από μεριά κυβέρνησης και ΓΣΕΕ δεν είναι, τουλάχιστον προς το παρόν, ότι θέλουν να διώξουν τους ρεφορμιστές τελείως από ΓΣΕΕ, "Ομοσπονδίες και ΕΚ.Α.Υ.Τ. που θέλει να πετύχει η κυβέρνηση είναι και σ' αυτό το μέτωπο, όπως και στα άλλα, να καταφέρει η καθοδήγηση να είναι δική της. Να μην δημιουργούνται δηλαδή προβλήματα στο συνδικαλιστικό μέτωπο, όπως έχει καταφέρει να μην της δημιουργούνται άλλοι, τουλάχιστον από τα κόμματα της αντιπολίτευσης, (τρομοκρατική πολιτική, Κυριακιά, ΝΑΤΟ κλπ).

Πάνω σ' αυτή την τακτική, άλλωστε, υπάρχουν και οι πολύ συζητημένες δύο τάσεις ανάμεσα στους κρατικούς εργάτες: από την μία αδιάφορη πιστεύει ότι καλύτερα να προχωρήσει με έκκρηκτικές που έχουν άριστη άκμα και υπάρχουν: "Μπορεί δηλαδή να κτυπήσει άκμα και αποφασιστικά το συνδικαλιστικό κίνημα σε επίπεδο πρωτοβάθμια σωματείου.

συνδικαλισμός και τώρα πιά να βάλει σε άμεση επίθεση κι' αυτή την ζώια την συνεργασία τους.

Αμέσως μετά την μεταπολίτευση η κυβέρνηση είχε ανάγκη από την συνεργασία των ρεφορμιστών για να κτίσει αυτόν τον κρατικό συνδικαλισμό με την καλή της. Έτσι τους έδωσε περιθώρια λειτουργίας κι' αυτό των ζώιων με το ότι μέσα στα διάφορα μέτρα εξασφάλιζε και σ' αυτή την μεριά. Τώρα όμως που λατρεύει να τον κτύσει, θέλει να κερδίσει όσο γίνεται περισσότερο αυτό το μερίδιο. Κι' αυτό μπορεί και το κάνει μέσα από την βοήθεια που οι ζώιοι της πρόσφεραν σε όλη αυτή την διαδικασία.

Μετά από τις τελευταίες εξελίξεις οι τρεις παρατάξεις αντιμετώπιζον το πρόβλημα της τακτικής που πρέπει να κρατήσουν απέναντι στην καινούργια επίθεση. Αφού έκαναν τις κοινές καταγγελίες για τα πραξικοπήματα τις διαγραφές και το νέο καταστατικό. Αφού προσέφυγαν και στην εργατική βάση με συγκέντρωση των 6 διαγραμμένων στην Θεσ/κη αντιμετώπιση σαν και το πρόβλημα της συνείδησης σε όλες αυτές τις ενέργειες. Έτσι σε συνείδηση με την προηγούμενη τακτική

τους συγκέντρωσαν τις προ-σπαθείς τους στο να πείσουν τους εργάτες να μην τραβήξουν τα πράγματα στα άκρα.

Μολονότι ο συμβιβασμός με τον κρατικό συνδικαλισμό είναι και σ' αυτή την περίπτωση ο κοινός στόχος και των τριών παρατάξεων από κει και πέρα υπάρχουν διαφοροποιήσεις στην προώθησή του.

Το ΑΕΜ, η πρωτοπορία στους συμβιβασμούς, δεδομένου ότι λόγω της ΑΕΑΕΗ συνδέεται πλο πολύ από τους άλλους με το "μετροκαθές" κωκ και πέρα υπάρχουν με την κυβέρνηση η απεύθυνση αντιμετώπισης των διαφανών που υπάρχουν μεταξύ τους. Η προσέγγιση του να αποχωματωθεί από "συνδοκοποιική" δράση, έχουν οδυσιαστικά ακινητοποιήσει την ΠΑΕΚΕ. Στην πραγματικότητα ταλαντεύεται ανάμεσα σε ένα μεγαλύτερο δικό της άνοιγμα και συνεργασία με τον κυβερνητικό συνδικαλισμό, κατεύθυνση προς την όποια έφερε ότι θα βρει διάφορους υποστηρικτές (δπως βρήκαν και οι κεντρικοί συνδικαλιστές) και την πολιτική που κρατάει τώρα. Μια από τις δυσκολίες που έχει στο να προχωρήσει στην πρώτη κατεύθυνση είναι τα αγωνιστικά στοιχεία που βρίσκονται συσπειρωμένα σ' αυτό την και που έφερε ότι με κάποια πολιτική θα το δώσει με κίνηση άκμα και την διάλυσή της.

συνεργασία άκμα και πάνω στο καταστατικό και από την άλλη όνειρο χρόνος για διάφορους συμβιβασμούς, μακριά από την δριμύτητα που προσηύχθη δημιουργήθηκε.

Η ΠΑΕΚΕ βασικά ακολουθεί αυτή την περίοδο το ΑΕΜ στις πρωτοβουλίες του γιατί η ζώια περισσότερο από ποτέ τώρα αποφεύγει να παίρνει δικές της πρωτοβουλίες. Η πολιτική του ΠΑΕΚΕ, η συνεργασία και να στα εθνικά θέματα με την κυβέρνηση η απεύθυνση αντιμετώπισης των διαφανών που υπάρχουν μεταξύ τους. Η προσέγγιση του να αποχωματωθεί από "συνδοκοποιική" δράση, έχουν οδυσιαστικά ακινητοποιήσει την ΠΑΕΚΕ. Στην πραγματικότητα ταλαντεύεται ανάμεσα σε ένα μεγαλύτερο δικό της άνοιγμα και συνεργασία με τον κυβερνητικό συνδικαλισμό, κατεύθυνση προς την όποια έφερε ότι θα βρει διάφορους υποστηρικτές (δπως βρήκαν και οι κεντρικοί συνδικαλιστές) και την πολιτική που κρατάει τώρα. Μια από τις δυσκολίες που έχει στο να προχωρήσει στην πρώτη κατεύθυνση είναι τα αγωνιστικά στοιχεία που βρίσκονται συσπειρωμένα σ' αυτό την και που έφερε ότι με κάποια πολιτική θα το δώσει με κίνηση άκμα και την διάλυσή της.

Για την ΕΑΚ οι καινούργιες εξελίξεις γεννούν κολλά προβλήματα. Η απάντηση του εργατικού κινήματος δεν μπορεί να περιοριστεί μόνο στην απόκρουση της συγκεκριμένης επίθεσης αλλά πρέπει να είναι και προς την κατεύθυνση του δυναμισμού των συνδικαλιστικών τους δράσεων.

Αν θέλει μέσα από την συμβιβασμό να χάσει τη δυνατότητα κδο νεφέλατης δικής της πολιτικής στο συνδικαλιστικό κίνημα. Η ανάγκη μιας τέτοιας λειτουργίας υπαγορεύεται κρια από τον τρόπο που το ΚΚΕ βλέπει να προωθεί την αναγνώριση του από την κυβέρνηση και τη συμμετοχή του στην "Εθνική". Ένδεση τα. Πιστεύει ότι μόνο έτσι θα αναγκαστεί η κυβέρνηση να σπάσει την τακτική απόφωωσης που κρατάει απέναντι του και να το δεχτεί σαν μια πολιτική δύναμη που πρέπει να συνεργαστεί μαζί της. Παράλληλα το ΚΚΕ θέλει να διατηρήσει και να αυξήσει τη δυναμικότητα μέσα στο εργατικό κίνημα πράγμα που δεν μπορεί να το πετύχει παρά μόνο στο βαθμό που έστω τυπικά δεχτεί σε κρίσιμα θέματα την αντιμετώπιση του με τον κρατικό συνδικαλισμό.

δρανα, όπως των 70 σωματείων, να χρησιμοποιεί ομοσπονδίες που ελέγχει πως των ομοσπονδιών, για πρωτοβουλίες αντιμετώπισης. Από τον τρόπο που ΕΑΚ καταλαβαίνει ότι έκτονόσει έστω και προσωρινά τη διάθεση των εργατών να καταλάβουν και από την άλλη εμφανίζεται ότι μόνο αυτή η αντιπαράθεση με την κυβέρνηση Καραμανλή.

Εν' αυτό ένω από την μία μιλάει για έναίο συνδικαλιστικό κίνημα, για μια ΓΣΕΕ, για ένα ΕΚ από την άλλη διαφέρει συντονιστικών δραγάνων που προσπαθεί να τους δώσει κάποια μονομηνία. Αυτό βεβαίως φτάνει στο σημείο κτισμάτων μιας καινούργιας ΓΣΕΕ, αλλά προσπαθεί παρακάποιους την πραγματική πλο ενάντια στον κρατικό συνδικαλισμό να φτιαχτεί τα δικά της δρανα και να ταυτίζονται με τα δρανα του ζώιου του εργατικού κινήματος.

Τα συνδικάτα στα χέρια των εργατών

Επειδή η καινούργια επίθεση του κρατικού συνδικαλισμού γίνεται κρια για να κτυπήσει τα πρωτοβάθμια συνδικάτα, γιαυτό χρειάζεται μια απάντηση από το ζώιο το εργατικό κίνημα. Επειδή το έργο στασιαστικό και, τα κλαδικά είναι αυτά που δέχονται τις μεγαλύτερες πιέσεις από την εργατική βάση, γιαυτό η νέα επίθεση θέλει να τα ακινητοποιήσει. Έτσι διαγράφονται τα δώδεκα το έκδομο βημα είναι να βγάλει κρηφωμένες και τις αποφάσεις τους, είτε βάσει της τέτοιους δρους στην λειτουργία τους όποτε να μην κληφτουν κανένα αγώνα.

Η απάντηση του εργατικού κινήματος δεν μπορεί να περιοριστεί μόνο στην απόκρουση της συγκεκριμένης επίθεσης αλλά πρέπει να είναι και προς την κατεύθυνση του δυναμισμού των συνδικαλιστικών τους δράσεων. Αυτό δεν μπορεί να γίνει μέσα στα πλαίσια της πολιτικής συνεργασίας με τον κρατικό συνδικαλισμό που προσφέρουν οι ρεφορμιστές. Προϋπόθεση δυναμισμού του συνδικαλιστικού κινήματος είναι μόνο η πολιτική σύγκρουση με την κυβέρνηση Καραμανλή, την κυβέρνηση που προωθεί την διάλυση του εργατικού κινήματος.

Μόνο μ' αυτή την πολιτική γραμμή μπορεί το εργατικό κίνημα να μιλήσει για δικό του έλεγχο πάνω στα συνδικάτα. Έλεγχο που θα εξασφαλίσει τόσο με την άμεση εργατική δημοκρατία και όχι την τυπική δημοκρατία των ρεφορμιστών, και που θα στηριχτεί σε αγώνες που θα δώσουν οι εργάτες ενάντια στη λιτότητα με όποια κρατική παρέμβαση και εμφανίζεται αυτή.

Μόνο στηριγμένα πάνω σε τέτοια πρωτοβάθμια σωματεία, μπορεί να αποκτήσουν άλλη λειτουργία και χρησιμότητα στο συνδικαλιστικό κίνημα. Γιατί μόνο τότε και οι ανάγκες των εργατών για συντονισμό και ένοπλη των αγώνων θα είναι υποκειμενικές, και η θέληση και η δύναμή τους να τα υπερασπίσουν από κάθε κρατική παρέμβαση και πραξικόπημα θα είναι άκατακλιητη.

ΕΣΙΑΚ-Ι, ΑΕΜ, ΠΑΙΣΚΕ "Εθνική Ένότητα" και στον συνδικαλισμό

Οι τρεις παρατάξεις, ΑΕΜ-ΕΣΙΑΚ-ΠΑΕΚΕ, ξεκινούν ανακάλυψαν τον κίνδυνο. Βλέπουν δηλαδή ότι εάν αφήσουν να περάσουν και τα πρόσφατα πραξικοπήματα, τότε θα χάσουν και τις λίγες δυνατότητες που άκμα έχουν, να καθορίσουν και αυτού από την μεριά τους αυτή την συνεργασία. Γι' αυτό αρχίζουν τις έντονες καταγγελίες, συνεργασίες μεταξόν τους στις σημειές κινητοποιήσεις (συγκέντρωση των 6 διαγραμμένων στη Θεσσαλονίκη) τα διάφορα διαβήματα με τους Καρακίτσους, την προσπάθεια να βρωθούν φόρμουλα για να βρωθούν από το δαίμονα που είναι δικό τους δημιούργημα.

Γιατί, εάν η κυβέρνηση και η ραμανλή μπορεί και έχει την πρωτοβουλία στις εξελίξεις που γίνονται στον συνδικαλισμό, σ' αυτό την κρια εδύνη την έχουν οι ρεφορμιστές. Κι' αυτό γιατί και στον συνδικαλισμό κριτήριο ήταν η διαφύλαξη της "Εθνικής Ένότητας" και όχι η σύγκρουση με την κυβέρνηση και η απομάκρυνση των εκπροσώπων της μέσα στον συνδικαλισμό.

Αλλά και εκεί που αντιδράσαν στις επιθέσεις της κυβέρνησης, σ' αυτό την κρια εδύνη την έχουν οι ρεφορμιστές. Κι' αυτό γιατί και στον συνδικαλισμό κριτήριο ήταν η διαφύλαξη της "Εθνικής Ένότητας" και όχι η σύγκρουση με την κυβέρνηση και η απομάκρυνση των εκπροσώπων της μέσα στον συνδικαλισμό.

* Η άμεση εργατική δημοκρατία

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΟΙ ΑΠΕΡΓΟΙ ΤΗΣ ΕΛΚΟ ΔΑ ΒΙΚΗΣΟΥΝ

ΟΙ 400 ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΕΛΚΟ Βαγιωνής στη Λυκόβρυση βρίσκονται σε απεργία διαρκείας από τις 15 Μάη. Ξεκίνησαν τον αγώνα τους στις 25 'Απρίλη με τρώφρες στάσεις και - παρά την τρομοκρατία της εργοδοσίας και της κυβέρνησης - κλιμάκωσαν και συνεχίζουν την πάλη τους. Τώρα χραίζονται την συμπαράσταση δ-ων των εργατών για να φτάσουν στη νίκη. Τά αιτήματά τους είναι αυτά που έχουν δ-λοι οι εργάτες αυτή τη στιγμή: αύξηση, 40ωρο και καλύτερες συνθήκες δουλειάς.

Οι εργάτες της ΕΛΚΟ έχουν δικό τους εργοστασιακό σωματείο. Η προσπάθειά τους να οργανωθούν είχε ξεκινήσει τον Μάη του '75 αλλά τό άφεντικό είχε καταφέρει να προωθήσει δικούς του ανθρώπους στη διοίκηση του σωματείου. Ανάμεσα στους λίγους απεργοσκάστες που υπάρχουν αυτή τη στιγμή είναι ο παλιός αντιπρόεδρος και δύο σύμβουλοι από την καλιά διοίκηση. Όμως, ή μανούβρα αυτή του Βαγιωνή δέ μπορούσε να κρατήσει συνέχεια. Φέτος, στις 21 Γενάρη έγιναν εκλογές και οι εργάτες πήραν τη κατάσταση στα χέρια τους. Παρόλο που οι εκλογές έγιναν με τόν 330 και τό δικαίωμα ψήφου περιωρίστηκε στα 260 από τά 310 μέλη του σωματείου.

Η κυβέρνηση της άκρίβειας ετοιμάζεται να αύξει πάλι τό εισητήριο στις συγκοινωνίες. Όπως ανακοίνωσε ο ύπουργός συντολισμού Μητσοτάκης στον ΕΑΣ ύπάρχει "έλλειμα" 26ισεκατομμύρια δραχμές που επιβάλλει να αύξει ση του εισητηρίου. Κατά την κυβέρνηση για να καλυφτεί αυτό τό "έλλειμα" θάρπρε να διπλασιαστεί τό εισητήριο, αλλά επειδή αυτό είναι δύσκολο θάρ αύξηθεί "μόνο" 2 όρχ. (33%).

Τό κατά πόσο τά χρήματα των εργαζομένων, και τά τεράστια ποσά που θάρ μαζευτούν με την νέα αύξηση θάρ σημάνουν καλλύτερες συγκοινωνίες, τό τό είναι αυτό τό κερύφημα "έλλειμα" του ΕΑΣ, τό που κπει ή δραχμή μας, τδδειξαν τά στοιχεία που έδωσαν στην δημοσιότητα οι ίδιοι οι εργάτες συγκοινωνίας κατά την διάρκεια της προηγούμενης απεργίας τους. (Συνέντευξη τύπου των ένωμένων σωματείων οδηγών-εισπρακτόρων στις 13 Γενάρη)

Εδώ και ένα χρόνο ύπ κοτζέται ότι έχουν κρατικοποιηθεί. Όμως τά τεράστια ποσά που ο ΕΑΣ μαζεύει δραχμή - δραχμή από τους εργαζόμενους ξαναγυρνούν σάνκα θάρά κέρδη στα χέρια των καλιών ιδιοκτητών των λεωφορείων. Για παράδειγμα: Ο ΕΑΣ πληρώνει 166 εκατομμύρια όρχ. τό χρόνο νούκι στους λεωφορειούχους γιατά αυτοκίνητα που ύποτζέται, ότι τάρα άνήκουν στο δημόσιο. (10.000 όρχ. τό μήνασκό κάθε λεωφορείο).

Εκτός άπ'αυτά ο ΕΑΣ πληρώνει 515 εκατομμύριατό χρόνο σάν έπιόδτηση στους λεωφορειούχους. Αυτή ύπολογίζεται με τό χιλιόμετρο (8,5 -9,5 όρχ. τό χιλιόμετρο). Εκτός όμως άπ'αυτάτά 681 εκατομμύρια που παίρνουν στο χέρι οι λεωφορειούχοι, ύπάρχουν και τά έξοδα για την συντήρηση των καμπαίων λεωφορείων την όποία πιά έχει αναλάβει ο ΕΑΣ. Αυτή στοιχίζει 425έκατ. τό χρόνο. Συμφωνά με τόν νόμο κάθε λεωφορείο θάρ μπορούσε να βρούκεται στην κυκλοφορία τό πολύ για 15χρόνια (καλά ήταν 12). Τά περισσότερα όμως σημερινά λεωφορεία είναι μέχρι και 20 χρονών ή άποτελεσμα ή συντήρησή τους να στοιχίζει ύπερβολικά. Αυτό βέβαια προς τό συμφέρον των ιδιοκτητών

ου, ήφθισαν 243 εργάτες και πεταξαν τους ανθρώπους της εργοδοσίας από τη διοίκηση.

Τό Μάρτη μετά από γενική συνέλευση έστειλαν στον Βαγιωνή 14 αιτήματα:

- Αύξηση 80όρχ στα μεροκάματα.
- Αύξηση στο κρίμ παραγωγής.
- 40 ώρες δουλειά (τώρα δουλεύουν πενθήμερο αλλά 45 ώρες, 7-4 κάθε μέρα)
- Πόσιμο νερό της ΕΕΥ(τώρα είναι πηγάδισιο)
- 6ωρο για τους μαθητές και σπουδαστές και άδεια πληρωμένη στις έξετάσεις.
- Να πληρώνονται όλες οι άργίες και να γίνεται άναλυτικός λογαριασμός για τό κρατήσεις.
- Γάλα για τό άνοθυγιεινό, κ.ά.

Η άπάντηση της εργοδοσίας ήταν κωλοσιεργεία, κλάφες ότι έχει ζημιά 40 εκατομμύρια κλπ. Η άπάντηση των εργατών ήταν να κηρύξουν τρώφρες στάσεις εργασίας και μείωση της παραγωγής τς ύπόλοιπες ώρες. Στις 3 και 4 Μάη για την κινητοποίηση της Πρωτομαγιάς κατέβηκαν σε 48 ώρη και μετά συνέχισαν με 4ωρες στάσεις. Τς επόμενες μέρες ή κινητοποίηση πέρασε ένα κρίσιμο σημείο όταν ή εργοδοσία ζήτησε άναστολή των στάσεων για 3 μέρες και οι άπεργοί δέχτηκαν. Όμως τε

λικά οι προτάσεις της εταιρείας ήταν σκέτη κοροϊδία (30όρχ αύξηση από 15 Μάη και 20όρχ τό κρίμ). Έτσι ή άνασ τολή έληξε με άπόφαση για άπεργία διαρκείας.

Μετά την κλιμάκωση αυτή άρχισαν άκωνότες πιέσεις και τρομοκρατικές επιθέσεις από την ΕΛΚΟ, την άστυνομία, τό Ύπουργείο. Η εργοδοσία άρχισε τό γνωστό τηλεφώνημα τα στα στίβια με άπειρές και ύποσχέσεις για δικλό μεροκάματο σ'όποιον σκάσει. Σταμάτησε τό πουλμαν για να μή μαζευτούν οι άπεργοί στο εργοστάσιο και κουβαλάει τους απεργοσκάστες με ταξί. Προσπαθεύ να κνει προλήψεις για να βρεύ νέους απεργοσκάστες. Η άστυνομία από τη μεριά της έστειλε 4 κλούβες στο εργοστάσιο για να προστατέψει τό "δικαίωμα εργασίας" των απεργοσκάστων. Και τό άποκρύφωμα ήταν ή άπόφαση του ύπουργείου 'Εργασίας να καγιδέψει τους άπεργούς σε "τριμερή" συνάντηση (που άπέτυχε μπροστά στην άνένδο

τη στάση των άπεργών) και ή παραπομπή σε όκη στις 9 'Ιούνη με τόν 330 για "παρανομίες" στην άπεργία. Η όκη αυτή άναβλήθηκε και έκκρε μετ.

Η δύναμη της απεργίας στην ΕΛΚΟ βρούκεται στη μαζική και συλλογική άντιμετώπιση των προβλημάτων άπότά άπεργούς. Κάθε κρίσιμη άπόφαση πάρθηκε από μαζική γενική συνέλευση. Η άπόφαση για να ξεκινήσουν οι στάσεις πάρθηκε με 204 ύπέρ, 4 κατά και 5 λευκά. Η άπόφαση για κλιμάκωση σε άπεργία διαρκείας πάρθηκε από νέα γενική συνέλευση με 194 ύπέρ, 4 κατά και 0 λευκά. Κάθε μέρα μαζεύονται έξω από τό εργοστάσιο 100 - 150 άπεργοί και τό μεσημέρι μαζεύονται όλοι (άκμή και όσοι έχουν κιάσει δουλειές του ποδαριού για να καλύψουν τις οικονομικές πιέσεις) και χειροκροτούνε τους απεργοσκάστες στο σχολασμα.

* Έναντι στις προσπάθειες της εταιρείας για προσλήψεις έκαναν κινητοποίηση έξω από τά γραφεία όπου γίνονται οι προσλήψεις για να κίνουν γνωστό σε όποιον πάει για δουλειά ότι στην ΕΛΚΟ γίνεται άπεργία.

* Στις 9 'Ιούνη που ήτανή όκη όλοι οι άπεργοί πήγαν στα δικαστήρια ξεκινώντας άπό την Όμόνοια.

* Κόλησαν έφημερίδες τουόχου στα εργοστάσια της περιόχης, μοίρασαν τρικάκια στην Άθήνα, έβγαλαν κουπόνια για οικονομική ένίσχυση της απεργίας. Έτσι έχουν κερδίσει τη συμπαράσταση των εργατών της περιόχης που περνούν άπό την ΕΛΚΟ, ένημερώνονται και δίνουν χρήματα. Τέλος, για τς 12 'Ιούνη οργανώσαν εκδήλωση συμπαράστασης στο γήπεδο της Καλλιθέας, που την διαδίδουν με άφύσες και προκηρύξεις.

Μετά την εκδήλωση οι άπεργοί προγραμματίζουν γενική συνέλευση για να οργανώσουν τη συνέχεια του αγώνα. Μέσα στις προοπτικές τους είναι ή καλλύτερη οργάνωση της συμπαράστασης και ή πιό στενή σύνδεση με τά άλλα εργοστάσια ηλεκτρικών συσκευών (ΠΙΤΣΟΣ, ΦΙΑΠΗΣ, Α-Ε-ΓΚΕ, ΙΖΟΛΑ, ΕΕΚΙΜΟ) με νέα προσπάθεια για να λειτουργήσει συντονιστική έπιτροπή του κλάδου.

Τό ζήτημα της συμπαράστασης στους άπεργούς της ΕΛΚΟ πρέπει να μετ παντού, σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε σωματείο: Να μαζευτούν χρήματα, να βγούν μνημάτα ύποστήριξης, να γίνει κινητοποίηση ενάντια στη δώξη μετόν 330.

Οι άπεργοί της ΕΛΚΟ κρατούν γερό. Με τη συμπαράσταση όλων μας θάρ νικήσουν.

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

να να γίνονται ακόμα πιό έξοντατικές:

Τά λεωφορεία είναι κιά καμπαία και σαράβαλα. Τά χειρότερα άπ'αυτά τοκοθετούνται στις εργατογειτονιές γιατί έχουνε έξασφαλισμένη την κελαιτιά τους τς ώρες της δουλειάς.

Είναι έκσης σημερα πολύ λίγα σε σχέση με τς άνδγκες που ύπάρχουν. Τά πιό παλιά άποσύρονται χωρίς να αντικαθίστανται, για να βγαίνουν τά κέρδη από την έντατική χρησιμοποίηση αυτών που μένουν χωρίς να δωθούν κεφάλαια για την άγορά καινούργιων. Αυτό έχει σάν συνέπεια να διαλέγουν τς γραμμές του κέντρου όπου οι άποστάσεις είναι μικρές και τά κέρδη μεγάλα. Έτσι στις γειτονιές οι συγκοινωνίες είναι πολύ άραιές ένύ ύπάρχουν περιοχές που δέν καλύπτονται σχεδόν καθόλου.

Η κυβέρνηση από τό '74 ύπόσχεται καινούργιες παραγγελίες λεωφορείων για καλύτερες συγκοινωνίες. Όμως, άν και κάθε χρόνο αναγγέλλονται καινούργιες παραγγελίες κάθε φορά άκυρώνονται.

Η κυβέρνηση δέν θέλει να φέρει καινούργια λεωφορεία για να μήν ζημιώσουν οι λεωφορειόχοι των όποιων τά σαράβαλα θάρ άποσυρθούν. Ταυτόχρονα ύπάρχει και ή φαγωμάρα ανάμεσα στις εταιρείες

άμάξωμάτων για τό ποιά θάρ αναλάβει τς παραγγελίες, μ' άποτέλεσμα να άρκοθούν για την ώρα στα τεράστια κέρδη από την συντήρηση και έτσι να παγώνει κάθε ένέργεια καινούργια λεωφορεία.

Άπ'αυτά τά στοιχεία είναι φανερό ότι ή νέα αύξηση δέν γίνεται για να καλυφτούν οι άννάγκες του ΕΑΣ και να βελτιωθεί ή κατάσταση των συγκοινωνιών. Άντίθετα γίνεται για να μεγαλώσουν τά κέρδη των λεωφορειούχων, των έταιρειών άμαξωμάτων και του κράτους, από τις συγκοινωνίες, σε βάρος των εργαζομένων.

Στις άπεργίες τους ως τά τάρα οι όδηγοί και οι εισπρακτορες έδειξαν τό όρω μο για να κατακτηθεί πιό φτηνή και καλή συγκοινωνία, μέσα από την ένότητα όλων των εργαζομένων. Η αύξηση του εισητηρίου, που προγραμματίζεται μπορεί να άντιμετωπιστεί μόνο με τόν κοινό αγώνα αυτών που εργάζονται στις συγκοινωνίες και αυτών που τς χρησιμοποιούν:

Τά σωματεία των οδηγών και εισπρακτόρων θάρ πρέπει να άποφασίσουν να μήν είσπρατουν την νέα αύξηση. Στους τόπους δουλειάς οι εργάτες πρέπει να άποφασίσουν οργανωμένα να μήν πλη-

ρώνουν παραπάνω.

* Στις γειτονιές πρέπει να φτιαχτούν έπιτροπές ενάντια στην αύξηση του εισητηρίου, που να μπορούσαν σε συνεργασία με τους εργαζόμενους στα λεωφορεία της περιόχης να δώσουν οργανωμένα την μάχη για να μή περάσει ή αύξηση.

Αυτός ο δρόμος είναι ή μόνη λύση για να μην περάσει ή αύξηση-ληστέια, και για να καλυτερεύσουμε την κατάσταση στις συγκοινωνίες. Ήμερα μετά τις άπεργίες των οδηγών και εισπρακτόρων δέν έχει λυθεί κανένα τους αίτημα παρόλο που ή κυβέρνηση δημαγωγώντας ίσχυρίζεται ότι ή κατάσταση στις συγκοινωνίες όφείλεται στους άπεργούς. Έτσι είναι σίγουρο ότι οι όδηγοί-εισπρακτορες βρίσκονται μπροστά σε νέους αγώνες. Αυτή την φορά τό ξεκίνημα των οδηγών - εισπρακτόρων πρέπει να ένισχυθεί άπ όλους μας, να γίνει έκίνημα πάλης όλων των εργαζομένων για:

- Να μήν περάσει ή αύξηση-ληστέια των δύο δραχμών.
- Καλλύτερη, πιό συχνή, πιό φτηνή συγκοινωνία.